Όχι στην αυτοκτονία! Ναι στην μετάνοια και στην εξομολόγηση! (Ιερομόναχος Σάββας Αγιορείτης)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 9 Αυγούστου, 2012

«*ἐν* τῷ κόσμῳ *θλῖψιν ἔξετε*· ἀλλὰ *θαρσεῖτε*, ἐγὼ *νενίκηκα τὸν κόσμον*».

Ρωτήσανε τόν Γέροντα Παΐσιο, γιατί κάποιοι πού συναντοῦν δυσκολίες αὐτοκτονοῦν. Καί ὁ Γέροντας ἀπάντησε, ὅτι **αἰτία εἶναι ὁ ἐγωισμός, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ στήν ἀπελπισία** [2]. Ὁ διάβολος ψιθυρίζει στό αὐτί τοῦ ἀνθρώπου «ἐν καιρῷ θλίψεως» ὅτι ὅλα τελείωσαν κι ὅτι δέν μπορεῖ νά κάνει τίποτε πιά γιά τό πρόβλημά του. Αὐτό ὅμως εἶναι ἕνα μεγάλο ψέμμα τοῦ διαβόλου, πού μᾶς πολεμᾶ μέ τό ἰσχυρότερο ὅπλο του, τήν ἀπελπισία.

Κι ἄν ὁ ἄνθρωπος δέ μπορεῖ νά κάνει τίποτε, μπορεῖ ὅμως ὁ Παντοδύναμος Θεός, πού μᾶς διαβεβαίωσε ὅτι «*ἄνευ ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν*» [3]. Ἀρκεῖ, νά στραφοῦμε σ' Αὐτόν καί θά μᾶς δώσει ὅ,τι ἀκριβῶς μᾶς χρειάζεται. Μᾶς καλεῖ: «*δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς*» [4]! Αὐτή εἶναι μία ἁπλή, εὔκολη καί συγχρόνως σωτήρια κίνηση πού μᾶς σώζει καί σ' αὐτήν καί στήν ἄλλη ζωή. Μ' Αὐτόν μποροῦμε τά πάντα ὅπως διακήρυσσε ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος: «*πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμούντι με Χριστῷ*» [5]!

Ἡ ἐπίγεια κοσμική κοινωνία τῆς λατρείας τοῦ Μαμωνᾶ στήν ὁποία ζοῦμε, ἐπιχειρεῖ συνεχῶς νά ἀπομακρύνει μέ κάθε τρόπο καί μέσο τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν Ἐπουράνιο Θεό καί νά τόν στρέφει πρός τόν ἐπίγειο ἄρχοντά της τόν διάβολο. Τόν χειραγωγεῖ, ὥστε νά γίνει αὐτάρκης-αὐτείδωλο, ὅπως ἔγινε ὁ Ἑωσφόρος ἀπό ἔπαρση, ἀποστατώντας ἀπό τόν Δημιουργό του, θεωρώντας τόν ἑαυτό του Θεό καί χάνοντας τόν Παράδεισο. Τόν στρέφει σέ πρόσκαιρα καί ὑλικά-φθαρτά πράγματα ἀπό τά ὁποῖα νομίζει ὅτι θά ἀντλήσει δύναμη καί δόξα-ἀπόλαυση-χαρά. Κατά τόν ἴδιο τρόπο ὁ διάβολος παρέσυρε τούς Πρωτόπλαστους γιά τήν ἐπιθυμία μιᾶς θέωσης χωρίς Θεό, νά χάσουν τήν Ἐδέμ, τήν ἀθανασία καί τήν μακαρία κοινωνία τους μέ τόν Θεό. Ὁ διάβολος καί ἡ δαιμονοκρατούμενη σύγχρονη κοινωνία θέλει τόν ἄνθρωπο ἀνεξάρτητο (ἀπό ὅ,τι σωτήριο καί πνευματικό), ἀλλά οὐσιαστικά ἐξαρτώμενο ἀπό μύρια δεσμά (ἀνάγκες, ἐπιθυμίες, μέριμνες, φοβίες, πάθη κλπ).

Ἡ ζωή εἶναι δῶρο θεόσδοτο καί πολύτιμο. Ὅσες δυσκολίες καί ἄν συνεπάγεται, ἐμπεριέχει ἀνεκτίμητο χρόνο μετανοίας ὁ ὁποῖος ὅταν ἀξιοποιηθεῖ σωστά ὁδηγεῖ

στήν αἰώνια σωτηρία καί μακαριότητα! «*Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον* ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» [6];

Κι ἄν ὅλα σοῦ πηγαίνουν ἀντίθετα, τί πτοεῖσαι; Τήν ψυχή σου προφύλαξε! Αὐτήν δέν τήν χάνεις ποτέ κι ἀπό κανέναν, παρά μόνο ἄν τήν παραδώσεις μόνος σου στήν ἀπώλεια!

Ὅλα ἔχουν ἡμερομηνία λήξης καί τά δυσάρεστα καί τά εὐχάριστα. Ἡ ψυχή μονάχα εἶναι αἰώνια!

Ζοῦμε στήν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. Διά πολλῶν θλίψεων θά περάσουμε στήν αἰώνιο ζωή. Ὁ Κύριος μᾶς δίδαξε ὅτι: «*στενή ἡ πύλη καί τεθλιμμένη ἡ ὁδός ἡ ἀπάγουσα εἰς τήν ζωήν*» [7]. Κι αὐτό, ὄχι γιατί ὁ Θεός εἶναι τιμωρός, ἀλλά ἀντίθετα, γιατί εἶναι Μέγας Εὐεργέτης. «*Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε*» [8] μᾶς ἀποκάλυψε. Ἡ δική μας ἁμαρτωλότητα καί χοϊκότητα εἶναι οἱ αἰτίες τῶν δυσκολιῶν μας. Τά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουμε ἀποτελοῦν ὑψίστης ἀγάπης παραχώρηση Θεοῦ, ὥστε: α) νά καθαρισθεῖ κάθε ρύπος τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός μας καί β) νά ἀποκατασταθεῖ ὁ χιτών μας καί πάλι στήν ἀρχική ἀγνή λευκότητά του, νά γίνει κατάλληλο ἔνδυμα τοῦ γάμου μας μέ τόν Χριστό, ὥστε νά ἔχουμε πρόσωπο νά εἰσέλθουμε εἰς τόν Νυμφῶνα Του καί νά εἴμαστε γιά πάντα μαζί Του!

Ὁ χρυσός περνᾶ ἀπό καυτερό καμίνι γιά νά ἀποδειχθεῖ ἡ γνησιότητά του καί ἡ ἀξία του. Κι ὅταν βγεῖ ἀπό αὐτό, ἔχει καθαρισθεῖ κι ἀστράφτει περισσότερο ἀπό πρίν.

Τό ἴδιο καί ὁ κάθε ἄνθρωπος. Ἡ πίστη μας καί ἡ ἀγάπη μας πρός τόν Πλάστη μας, θά δοκιμασθοῦν στό καμίνι τῶν θλίψεων γιά νά ἀποδείξουν τήν γνησιότητά τους.

Μέ προσευχή, μετάνοια, ἐξομολόγηση καί τακτικό ἐκκλησιασμό, τό ἀρχικῶς δύσκολο πέρασμα ἀπό τό καμίνι τῶν θλίψεων, μετατρέπεται ἀπό «ἀδύνατον παρ’ ἀνθρώποις», σέ εὐάρεστη θυσία αἰνέσεως πρός τόν Θεό, ἀφοῦ *«τά ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστί» [9].*

Ὁ Κύριος θά στεφανώσει αὐτόν πού δέν γογγύζει ὄντας μέσα στά προβλήματά του ἀλλά ἀντίθετα Τόν εὐχαριστεῖ καί Τόν δοξολογεῖ. Αὐτόν θά τόν θεωρήσει ὡς μάρτυρα τῷ πνεύματι. Ἡ πρόσκαιρη δυσκολία πού ζοῦμε τώρα, δέν εἶναι παρά μία ἀμελητέα σταγόνα σέ ἕναν ἄπειρο ὠκεανό μακαριότητος πού μᾶς ἑτοίμασε ὁ Πανάγαθος Θεός μας γιά πάντα! «*Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρὸν τῆς θλίψεως ἡμῶν καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν» [10].*

Ἄς θυμόμαστε τόν δίκαιο Ἰώβ καί τήν ἁγία ὑπομονή του πού μακαρίζεται καί θά μακαρίζεται ὡς παράδειγμα πρός μίμησιν, σέ ὅλες τις ἐποχές. Ἄς θυμόμαστε κάθε

δεινό πού ὑπέμεινε καί πῶς τελικά ἀνταμείφθηκε ἀπό τόν Θεό ἀκόμη κι ἀπό αὐτήν τή ζωή, μέ πλήρη ἀποκατάσταση ὅλων ὅσων ὑπέστη καί εἶχε χάσει!

Ὁ Ἰούδας πρόδωσε τόν Κύριο, μετεμελήθη ἀλλά δέ μετενόησε. Ἔκρινε μόνος του ἐγωιστικά τόν ἑαυτό του ὡς Θεός κι αὐτοκτόνησε χάνοντας τά πάντα! Ἕνα ταπεινό, ἐκ καρδίας «συγνώμη» πρός τόν Κύριο, θά ἀρκοῦσε νά σβήσει τήν ἀπελπισία του καί τήν ὑπερηφάνεια του, θά ἀρκοῦσε νά τοῦ δώσει κουράγιο καί νά τόν πληρώσει μέ Θεῖο Ἔλεος καί τελικῶς νά σωθεῖ κι αὐτός παραμένοντας μαζί μέ τούς ἄλλους μαθητές τοῦ Χριστοῦ.

Ἄς μή γίνουμε Ἰοῦδες κι ἐμεῖς! Πορευόμενοι ἀνάμεσα στά δίκαια καί ἄδικα πού μᾶς συμβαίνουν, στά εὔκολα καί δύσκολα, στά εὐχάριστα καί δυσάρεστα πού ὅλα ὅμως εἶναι μέσα στό σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιά ἐμᾶς καί φροντισμένα ἀπό τά ἴδια Του τά χέρια, ἄς κράζουμε πρός Αὐτόν:

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ κι ἐλέησόν με!

Σέ εὐχαριστῶ Θεέ μου!

Δόξα Σοι ὁ Θεός πάντων ἕνεκεν! Ἀμήν!

_____

[1] Ιωάν. 16, 33

[2]http://www.agioritikovima.gr/%CE%94%CE%B9%CE%B4%CE%B1%CF%87%CE%AD%CF%82/%CE%93%CE%AD%CF%81%CE%BF%CE%BD%CF%84%CE%B1-%CE%A0%CE%B1%CF%8A%CF%83%CE%B9%CE%BF%CF%85/4895-o-geronta-paio-gia-tin-autoktonia

[3] Ἰωάννης ιε΄ 5

[4] Ματθ. ιθ' 14

[5] Φιλιπ. δ΄, 12

[6] Μαρκ. 8, 36

[7] Ματθ. 7, 14

[8] Λουκ. 6, 21

[9] Λουκ. 18,27

[10] Κορινθ. β, 17

Ἱερομόναχος Σάββας Ἁγιορείτης